

BAJTÁRSI

LEVÉL

1956. II. évf. 3. sz. levél. 21. oldal. Driebergen, 1956. márc. 15.

ÜZENET HAZA...

Üzenem az otthoni hegyeknek:
A csillagok járása változó!
Es törvényei vannak a szeleknek,
Es ének, hónap, fellegeknek,
Es nincsen ború-örökkévaló,
A víz szalad, a kő marad,
A kő marad...

Üzenem a földnek: Csak teremjen,
Ha sáska is rágja le vetését,
Ha vakond turja is gyökerét,
A Világ felett örökül a Rend
Es nem vész magja a nemes gabonának,
De híre sem lesz egykor a csalánnak,
A víz szalad, a kő marad,
A kő marad...

Üzenem az erdőnek: Ne féljen,
Ha csattog is a baltások hada,
Mert erősebb a baltánál a fa!
S a véréző csontról virradó tavaszon
Ujra erdő sarjad buján szabadon
Es még mindig lesznek fák, mikor a rozsda
Még felfalta már a gyilkos vasat
S a sujtó kéz is szent jóvátétellel
Hasznos anyaggá vált a föld alatt.
A víz szalad, a kő marad,
A kő marad...

Üzenem a háznak, mely felnevelt,
Ha egyenlővé teszik is a földdel,
A nemzedék Őrségváltásain
Jönnek majd megint boldog építők
Es kiássák a fundamentumot
S az erkölcs Ősi hőfehér kővére
Emelnek falat, tetőt, templomot.
Jön ezer új keményes kelemen,
Ki nem hamvval és nem embervérrel
Köti meg a békeesség jó falát,
De szentelt vízzel és búzakenyérrel
Es épít régi tetőről új hazát.
Üzenem a háznak, mely felnevelt:
A fundamentum Istentől való
Es Istentől való az akarat,
Mely újra építi a falakat...
A víz szalad, a kő marad,
A kő marad...

És üzenem volt barátainak:
 -Kik megtagadják ma a nevemet-
 Ha fordul egyet újra a kerék
 Én még akkor is barátjuk leszek,
 Ha nem lesz bosszú, gyűlölet, harag,
 Vezet nyújtunk egymásnak és megyünk
 Es leszünk egy cél és egy akarat.

És üzenem mindenkinek:
 Testvérnek, rokonnak, idegennek,
 Gonosznak, jónak,
 Hűségesek és alávalónak,
 Annak, akit a fájás üz és annak,
 Kihez vércseppek tapadnak:
 Vigyázatok és imádkozatok!
 Valahol fenn az örök ég alatt
 Mozdulnak lassan már az örök csillagok.
 A víz szalad, csak a kő marad,
 Csak a kő marad...

Maradnak az igazak és a jók,
 A tiszták és a békességesek,
 Erdők, hegyek, tavak és emberek.
 Jól gondolja meg, ki mit cselekszik,
 Lyukasztják már az égben főtt a rostát,
 S a csillagok tengelyét olajozzák
 Szorgalmas angyalok...
 És léssen csillagfordulás megint
 És miként hirdeti a biblia,
 Megmértetik minden emberfia
 S ki mint vetett, azonkép arat,
 Mert elfut a víz...
 Csak a kő marad...

-o-o-o-

Mécs László.

MI IS AZ A CSENDŐRTUDOMÁNY?
 Befejező levél.

Hát igen. A magam részéről befejezem azt, amit két évvel ez-
 előtt megkezdtem. De egy kis összefoglalóval tartozom még.
 Büntető törvényein el kapcsolatosan köteteket lehetne írni.
 Még többet Szut-unkról.

A Bt-ek tekintetében igyekeztem megértetni, hogy nem is olyan
 nehezek azok a törvények, csak nem szabad az élettől elrugaszkodni.

A Szut-ból pedig a leglényegesebbeket ragadtam ki, hogy mi a
 csendőrség? és mi a csendőr? E tekintetben ugyanis az emigrációban egy
 időben ferde nézetek nyilvánultak meg velünk, valamint a fegyveres erő-
 vel és a honvédelmi törvényvel kapcsolatosan. Szükségesnek tartottam te-
 hát a csendőrség és a csendőr fogalmát Bajtársainak tisztázni.

A Szut. pedig az 1881. évi III. t. c. (Csendőrségi törvény) a-
 lapján határozta meg a csendőrség mivoltát és feladatát, s azt a törvényt
 február 14-én szentesítették.

Ha tehát a csendőrség fogalmát másképp értelmezzük, mint a-
 hogy a törvény megállapította, jogosan felmerül az a kérdés, hogy mit ün-
 neplünk akkor minden február 14-en?

Mi értelme van akkor a Csendőrnapiak?...
 Hát lehet a csendőrnek testülete útjáról letérni az emigrá-
 cióban?... Szerettem volna még sok kérdéstről írni a Szut-ból. Ott van
 a megelőző, a nyomozó, a felszólított szolgálat stb. Talán más formában
 érinthetem mindezeket alkalmilag, amikor bírom és amíg bírom.
 De most szeretném igazán, ha a fiatalokból, helyesebben a fi-
 atalabbságból folytatná valaki ezt a cikksorozatot, vagy ha jobban tet-
 szik, ezt a tárgykört.
 Igen. Fiatal Bajtársaim! El sem tudjátok képzelni, hogyan re-
 pes a szíve egy öreg csendőrnek, amikor úgy hatvanon túl napi 8 órai tes-
 ti munka után A-20, B. 76, Cs. 59, D. L., Hargitai, dr. J. J., dr. K. Z. R., R. B.,
 S. M., Sz. K. és a többi névtelen és neves bajtársunk lelkes sorait olvas-
 sa. (Engedelmet kérek, ha itt-ott talán doreddő fejet is érintettem, mert
 csak bizonyoság arról, hogy: Óreg ember nem vén ember!)

Külön ki kell hangsúlyoznom K.K. öcsém könyvét, amelyben lepant sok sorskörművény, sok felfogásbeli azonosság és valami csodás lelki rokonság köt össze a szerzővel.

Hát rajta Fiataltság! Ne féljete! és ne húzódozzatok az írástól; nem olyan ördögös mesterség az! Csak szív kell hozzá, csendőrszív! Derék csendőreink várják soraitokat. S tudjátok meg azt, hogy az első világháború magyar katonái szeretették meg velem igazán falusi gyermekkoromban már amugy is szeretett népünket, de fajtant iránti őszinte és mélyeséges rajongásomat mindenkor derék magyar csendőrcimnek köszönhetem! Különösen tanítványaimnak! Sokra tanítottak meg őt engemet, amikor én őt tanítottam!

Igy hát csendőrtudományos leveleim végére pontot is tehetek. És ígéretet? Mármost az elméleti alap harmadik főtantárgya: a Nyomozástan?

Ha már a Bt-eket és a Szut-ot elnagyoltam, hát hadd végezzem ezt is ki: írjuk tehát ide a rend kedvéért, hogy:

III. Nyomozástan. (Kriminálisztika.)

A szónak magának az első szóttagja: nyom. Ez kiinduló pont olyan bűncselekményelnél, amelyeknek tényleg marad valami nyoma (köznyom, lábnyom, keréknyom stb.). Azután elvisz a gyanúsított valamit a helyszínről, otthagy valamit a helyszínen (egy sapkát, kesztyűt, gombot, ruha-cafatot stb.). Ezek az un. bűnjelék. Ezek közé tartoznak azok a tárgyak és eszközök is, amelyekkel a cselekményt elköveti (balta, kés, fegyver, tinta pl. okirathamisításnál stb.).

Ott vannak a kriminálisztikának a segédtudományai: a bűnügyi kémia, a daktiloszkópia stb. mint gyakorlati, és a logika mint elméleti tudomány. Elméleti tekintetben sok képzelőtehetségre (fantáziára) is szükség van.

Azután pedig a széleskörű és alapos emberismeret, mondjuk lélektan (pszichológia) egyáltalán nem nélkülözhető.

Természetesen mindezekhez veleszületett hajlam is kell, amely ki is fejleszthető, ha kevés van.

A legfontosabb azonban a végtelen sok tapasztalat!

Na természetesen egy jól működő csendőr koponya is kell mindezekhez.

Azzal a bizonyos sok tapasztalattal így vagyunk, hogy egyik másik bűncselekmény tekintetében sokszor az egész órának sincs kellő mennyiség belőle, mert körletében olyan bűncselekmény emberemlékezet bta nem fordult elő. Erre telefonhívásra megjelenik egy előkelő civil úr, akinek többet köztött ez a bűncselekmény is szakmája, és akiről igazolványa felmutatásakor kiderül, hogy a nyomozó alosztályunk állományába tartozó tapasztalt bajtársunk.

Folytassam?... Talán kedves Csendőr Bajtársaim jól működő agytehervényeit sikerült egy kissé a tényleges szolgálat során elraktározott és idegen földön hozzárakosgatott emlékek meg tapasztalatok tekintetében így is felkavarnom.

Es most búcsúszó: Vigyázzunk az idegen földön szerzendő tapasztalataink elraktározása során, nehogy a logikából tanult következtetésünk ilyen legyen:

Aki sokat tanul, sokat felejt.

Aki keveset tanul, keveset felejt.

Aki keveset felejt, sokat tud.

Tehát: Aki keveset tanul, sokat tud. -Szebb jövőt!-

Hopp! Utóirat! Műsoron kívül meg kell említenem, hogy volt egy melléktantárgyunk: a Csűsz. A Btk., a Szut., a Nyomozástan együttvéve sem okozott annyira gondot, mint pl. ennek csak a Rövidítések c. fejezete. Egy becsületes hármasszétételű szót 3-szor le lehetett írni egyfolytában teljes hosszúságában, amíg az ember a Csűsz-ből kibreoste a szabályos rövidítést.

Hopp! Második! Utóirat! Személyeskedés. Önmagammal. A stílusom miatt. Tudományos leveleim írásakor sokszor oszembe jutott, hogy volt odahaza egy egyházközség és annak egy lelkesze, aki olyan mélyenszántó gondolatokban gazdag magas színvonalú prédikációkat vágott ki vasárnapként, hogy a hívei egy szót sem értettek meg belőle nagy áhítatos hallgatásuk közepette. Istentisztelet után még mindig tartott elragadtatással: és egyre hajtogatták: "Gyönyörű prédikáció volt!"

Egyszer azonban lelkesülk körháza került. A helyettség, valamelyik távoli faluból, egyszerű és világos szavakkal a nép nyelvében mondta el prédikációját. Az atyafiak össze-összenézogettek a templomban, utána pedig általános volt a vélemény, hogy hát ez nem prédikáció. "Igy én is tudok beszélni!" Mind ezt hajtogatták.

Hát ez volt a vezérfonalam. Mert tudtam volna én is olyan magas színvonalon írni, hogy legalább a felét jómagam sem értettem volna meg, de hát akkor hól maradt volna a csendőrtudomány?...

Sezbb jövöt! Visszontlátásra!
Szilvulusz.

-o-o-o-

RÉS A VASFÜCCÖNYÖN.

(folytatás)

Sándor tapasztalatból tudta, hogy a rendőrség főként az előző menetirányának környékén fog kutatni utána, ezért megváltoztatta útírányát. A községeket, falvakat gyorsan egymás után hagyta maga mögött s híre-hamva sem nála sem az éhségnek, sem a fáradságnak, csupán a verejtéktől átázott ruházata nem volt teljesen igényre.

Besötétedett már, amikor beért az egyik községbe. Leszállott a korélpárról és gyalog haladva vizsgálgatta a falusi hazákat. Az egyik ház előtt megállt, még egyszer megvizsgálta annak külsejét és benyitott az udvarba. Ott egy gazdálkodó külsojú idösebb férfi fogadta s tekintetével alaposan végig mérgette.

A gazda gyanakvása megnyugtatta Sándort s nyomban tisztában volt azzal, hogy jó helyen jár. Nem sokat tartelt, röviden feltárta jövetelének célját és kilitét.

A ház ura megértően a hátsó épületek felé vezetete, miközben legnagyobb meglepetésére azt kérdezte: "Tudja-e, ki volt 1939-ben a csendőrség faliügyelöje?" Sándor alig akart himni a fülének, de gyors megfontolás után helyesen válaszolt. A gazda erre szívélyesen kezetszorított vele és botossékelte a szőnapajtába, majd elsiertet, hogy bezárja a kiskaput és ellássa vendégét élelemmel.

A pajtában teljesen sötét volt s csak a kisse nyitva hagyott ajtó nyíláson szűrödött be némi világosság. Igy Sándor csak gondolomra nyult egy-egy falat után, ami bizony igen jól esett neki. Evése közben a gazda állandóan érdeklödött az amerikaiak és angolok fölöl.

-No csak fogyassza- biztatta vendégét, amikor már eléget hal-lott Nyugatról. -En elmegyek és a kocsiba fogom a lovakat.-

-Miért? - kérdezte Sándor meglepödvé és kisse gyanusan.

-Tudja, ugy vélem a legjobbnak, ha már ilyen fontos és sürgös úton van, kocsival viszem az esti vonathoz. Ott én megváltom a menetjegyet, a többit meg bátran magára bízhatom. Mert tudja az ugy van manapság, hogy akinek a pénze futtya vonatra, azt nem igen keresik a biztonság órci. - Megvetően sercintett a fogal között magára hagyván Sándort.

Hamarosan kocsi nyikorgás, lödöbögés hallatszott az udvaron. A gazda visszament a pajtába, ahol Sándor meleg szavakkal megköszönte neki a veleszemben tanusított nemos segítökészségét.

-Nekem ezért az igazi köszönet az Önök visszatérése lesz- és erősen megszorította Sándor kezét, majd pedig a házba hívta, hogy családját megismerje.

A konyhában a gazdaasszony fogadta öket két legény fiával és a két felnőtt leányával. Az üdvözlös után az asszony csak annyit tudott mondani, hogy az ö öccse is csendőr volt, akit az oroszok több társával együtt a szomszéd község föterén kivégeztek. Könnyei megeredtek, arcát kötöjébe rejtette és mélysegen zokogott. Az anyát követett leányai, míg a két legény fejét leeresztve szomorúan nézett a konyha cifra kövezetére.

-Hát így... kedves uram- szólott a gazda- de ez csak egy csekély része annak a sok keserüségnek, amit átélünk és élünk. Még ma is nap-nap után tünnek el a faluból az emberek. Holnap talán én, vagy a fiaim... ki tu ja? Sajnos azt sem tudjuk, hogy meddig tart meg ez az áldatlan állapot. Csak már a Teremtö Isten megkönyörülne rajtunk és végetvetne ennek a gyászos életünknek. -

Sándor kemény csendör lelkét ellágyította az eléje táruló kép és sirt, mint egy gyermek.

A gazda azonban a lovak nyugtalankodására lett figyelmes, leemelt egy kis csomagot az asztalról és megérintette Sándor vállát, ezzel jelezvén, hogy indulniok kell.

./.

Sándor elbucszott a családtól és követte a gazdát az udvarba, ahol felszálltak a kocsiira. Csak az úton vette észre, hogy a kerékpár is a kocsin van, Hirtelen haragra lobbant és le akarta dobni.

- Azt már ugyan ne tegye - mondta a gazda. Nagyon jó lesz az, ha majd leszáll a vonatról. A vonat meg elbirja.

- Isten ments, hogy még a vonatra is feltegyük, hiszen elmondottam, hogy milyen úton jutottam hozzá, könnyen az árulómá válna. Ha úgy akarja, rejtsd itt el a környéken, s majd később megmondoljam, mit kezdjen vele - magyarázta Sándor, mivel minden áron igyekezett megszabadulni a kerékpártól.

- De?... -

- Nem, nem, nem akarom többé látni ezt a kerékpárt - tiltakozott ingerülten.

- Hát ha úgy akarja... - Megállította a gazda a fogatot és a kerékpárt elrejtette az útmenti kukoricásba.

- Ezt pedig jó szívvel felajánlom - szöjt Sándor, amikor a gazda elindította a fogatot. Az egyik pisztolyt kínálta fel. A markans arcú férfi csillogó szemekkel tekintett a fekete acél darabra.

- Nem mondom... - rantott egyet a hajtószáron. De nagyobb szükség van arra magának, mint nekem. Tegye csak el!

- A másikat eltettem, ez felesleges. Jobb helyre úgy sem tudnám adni. Remélem?... -

- Vagy úgy! Rendben van... Köszönöm! - S a gazda átvette a pisztolyt és a kabátja belső zsebébe csuszította. Megtönte a pipáját, rágyújtott és gyorsabb ütemre nógatta a lovait.

Az állomásra érkezés után a gazda váltotta meg a vasuti menetjegyet és azt egy marék papírpénzzel együtt átadta Sándornak, aki hiába szabadkozott a pénz átvételétől, mert a gazda fennhangon rászöjt, hogy a pénzt pedig ő nem tudná jobb helyre adni.

A buciszás pillanatában a gazda felsorolta a távolabb élő rokonait és meghagyta Sándornak, hogy őket is minden a halommal bizalommal keresse fel, mert jó szívvel segítségére lesznek.

A vonat zsúfolásig tömve volt utasokkal, amit a gazda kedvezőnek talált és lélekben meggyugodva bízta a lovait hazafelé.

(folytatjuk)

-o-o-o-

B. 76.

A KÖZUTI-KÖZLEKEDÉS GONDJAI.

Hász millió körül bocsúlik évente a nyugati világ által gyártott közuti gépjárművek száma. Ez azt jelenti, hogy évente kb. 15 millió új gépjármű kerül az amugy is túlnépes uttestekre. Kb. 5 millió körül a gépjárművek "temetőjébe", vagy másképpen forgalmon kívül.

A gépjárművelnek ez a folyamatos duzzadása szinte megoldhatatlan feladatok elé állítja a közuti-közlekedés problémájával foglalkozó illetékeseket. Az utak befogadó képessége kicsi, azaz nem elég szélesek, sok vezet lakott helyeken keresztül, ahol az utak még jobban összehúzódnak a lelassítják a forgalmat. Sok az útkereszteződés, sok az útkötés, sok a kanyar. Nincs elég parkoló hely. Mindezek akadályozzák a forgalom síma és gyors lebonyolítását, valamint nagy mértékben növelik a közuti-balesetek számát.

Általános kíváncsalom volna, hogy szerte a világban német mintára épülnének kizárólag gépjárművek számára kettős úttestek, 4-4 gépkocsi szélességben, minél kevesebb kanyarral és bekötéssel. A lakott helyek forgalma magas, vagy mély építéssel készült új utakon nyerjen megoldást. Útkereszteződések alul- vagy felüljáróval hidaltassanak át. A parkolás a föld alá volna sülyesztendő, mely háborús időben óvóhely céljaira szolgálna.

A fenti elgondolások valóban meg is oldanák a közuti-közlekedés problémáit, ha azok elé nem tornyosulnának szinte elháríthatatlan akadályok, mint pl. az egész ország úthálózatának átszervezése, az új utak irányába eső lakott helyek felszámolása stb., de nem utolsósorban annak az óriási költségnek az előteremtése, amit ez felmérné. (Égy 150 km-es modern útszakasz kb. 2 millió fontba kerül.)

Annak dokumentálására, hogy a közuti forgalom lassan valóban csödbe kerül, álljon itt az aránylag kicsi Angliának 1955. évi közuti mérlege a közutakon bekövetkezett balesetekről:

..

A közúti forgalomban résztvevő az 1955-ik évben 6.250.000 gépjármű, 600 ezer-el több, mint az 1954-ik évben.

A közúti balesetek száma: 267.903, több tehát 30 ezerrel, mint 1954-ben. Meghaltak: 5.517. Súlyosan sebesült: 62.099. Könnyen sebesült: 200.287 személy.

Izunk sem kell, hogy a közlekedési balesetek magas számát nem csupán az utak minősége, mennyisége stb. befolyásolja, hanem a gondatlan vezetőség és a vezetők alkolhol fogyasztása, ez azonban már nem utrendezési, hanem rendőrségi feladat.

-o-o-o-

A-20.

ANOGYAN MI LÁTJUK.

Február 13-án az egységes amerikai szakszervezeti vezetőség ülésén elhatározták, hogy beadványt intéznek az ENSZ-hez, amelyben javasolják, hogy a német nép döntse el, hogy a nyugati vagy a szovjet teret alapján akarja-e Németország egyesítését. Népszavazásnak kellene tehát történnie az egész Németország területén az említett világszervezet ellenőrzése mellett.

Február 14-én megkezdődött az u.n. pártkongresszus moszkvában, amely a Szovjetuniót alkotó országok pártvezetőinek képviselőiből áll. A párt legfőbb funkcionáriusa, a vezetőtitkar (jelenleg Kruscsov), továbbá a miniszterelnök és az egyes szakminiszterek a kongresszuson számolnak be a hatáskörükbe tett közérdekű és lényegbevágó intézkedésekről, tervekről, a kongresszuson állapítják meg az ideológiai irányelveket és általános magatartást a jövőre nézve.

A mostani megelőző pártkongresszust még Stalin életében, 1951-ben tartották. Világszerte feltűnést keltett, hogy a most megtartott IX. pártkongresszuson Stalinnak, a nagy tanító mesternak szokásos dicsőítése teljesen elmaradt s egyedül csak Mikoján helyettes miniszterelnök emlékezett meg róla, de ő is inkább a kritika, mint a dicsőret hangján. Nagyon taláiban jellemezte a mostani orosz kommunista helyzetet karikatúra formájában egy júgoszláv napilapban megjelent rajz, mely egy koszorú ábrázol Stalin felirattal s alatta: "Meghalt 1953. márciusban, eltörettek 1956. februárban". Kizárólag Lenint dicsőítették, bár dogmáit átalahitották. Azt a lenini elvet ugyan, hogy a kapitalizmus csak harc árán győzhető le, revideálták és megállapították, hogy a kommunista világaluralom elvucios, tehát fejlődéses uton is elérhető. Erre mindjárt kiadták az utasítást is, mely-szerint be kell férközni a kapitalista államokban működő szociáldemokratá és más baloldali beállítottságu polgári pártok sorába, velük egységfrontot vagy népfrontot alakítani s így parlamentáris uton kell hatalomra juttatni a kommunista pártot. Taláiban jegyezte meg erre az U.S.A. külügyminisztere, hogy a szovjet eddigi külpolitikája az erőszak alkalmazásával fiaskót vallott, mert minden múlt kommunista tanadás a Nyugat jól megszervezett ellenállásába ütközött. Moszkvának tehát más módszerekhez kellett folyamodnia, hogy világaluralmi célját elérni remélhesse.

Február 16-án a délkelet-ázsiai szövetség tagjai három napos hadgyakorlatot tartottak.

Március 1-én Eisenhower elnök rádió-beszédében adta tudtára a világnak, hogy az elnöki tisztség elnyerése végett újból indul az ez év novemberében megtartandó választáson a Köztársasági párt jelöltjeként. Elhatározását rövid beszédben és világosan indokolta: A megválasztásakor maga elé kitűzött célt még nem érthette el. Hiába remélte, hogy az négy éves hivatali ténykedése alatt lehetséges lesz. Ha az amerikai nép úgy határozna, hogy megkezdett művét tovább építse, úgy buzgalommal, úszintén és lelkesedéssel fogja a ráháruló kötelességeket teljesíteni.

Március 6-án a délkelet-ázsiai szövetség tagjainak külügyminiszterei (Australia, Új Zeeland, Pakisztán, Thaiföld, Filipp-Szigetek, U.S.A., Franciaország és Anglia) Karatschiban konferenciát tartottak, amelyen részletesen megbeszélék a Szovjet változott magatartása után követendő állásfoglalásokat, tényként megállapítván, hogy a kommunista magatartás csak azért változott, mert erőszakkal világaluralmi céljukat megvalósítani nem tudták és most a vesztegetéshez és belső felforgatáshoz folyamodnak. A szabad világnak éberségét fokozni kell, valamint védelmi felkészültségét is.

E konferencia befejezése után az U.S.A., valamint Anglia és Franciaország külügyminiszterei Indiában és más ázsiai államokban, to-

vább a két utóbbi egyes közelkeleti államok illetékes ténycsúvel megbeszélést folytattak. A közelkeleti események ezt feltétlenül szükségessé tették, mert Jordánia királya elbocsájtotta állásából az arab légióvezető angol tábornokot, aki 1930 óta teljesített ott szolgálatot. Ezenkívül Egyiptom, Saudi Arábia és Szíria vezetői konferenciája, valamint az északafrikai Algeriában még mindig tartó véres zavargások és nem utolsósorban a Cyprus szigetén bekövetkezett események is indokolták tették a személyes megbeszélést.

Nem érdektelen talán azt sem felemlitenünk, hogy az angol rádió közlése szerint befejezett tény, hogy Bulganin és Kruscsov f. évi április hó 18-27-ig terjedő időtartam alatt Angliában tesznek hivatalos látogatást és Erzsébet angol királynő is fogadja őket.

Szinte érthetetlen, hogy a szabad világ egyrésztől mindent elhárít a kommunizmus tovább terjedésének megállítására, másrészt annak exponenseit és köztük egy párt főtitkárát, aki végeredményében nem állami funkcionárius, vendégül látják, további megbeszélést folytatnak velük, holott jól tudják, hogy esetleges megkötött egyezményeket csak addig fogadják meg, amíg a kommunistáknak abból haszna származik.

Nem tárgyalásokra, hanem tettekre van szükség a kommunisták ellen, akik semmiféle nemzetközi jogot vagy tényleg demokratikusan szervezett állam vagy társadalmi formát nem akceptálnak és amit a megtartott XX. pártkongresszuson kiderült, világuralmuk megvalósításáról sem hajlandók lemondani.

-o-o-o-

CSENDŐRNAPI BESZÁMOLÓNK.

A világ minden táján élő magyar csendőrök bensőségesen emlékeztek Testületünk fennállásának 75-ik évfordulójával egybeeső csendőrnapi napról. Egyesek úgy, mint kisebb és nagyobb csoportjaink Isten házába mentek, hogy imádkozzanak az Urhoz s kérjék segédelmét összetartozandóságunk további fenntartására és mielőbbi hazatérhetésünkre.

Felesleges e sorok írójának szavakkal esetelni a kivés emlékeztetéseket, beszéljenek helyette azok a tudósítások, amelyek szerkesztőségünkhöz ezideig a f. évi csendőrnapi lefolyásáról beérkeztek.

Egyik egyedül emlékező Bajtársunk így ír: "Itt ülök egyedül kicsiny munkásszobámban. Egyedül? Oh, dehogyan! Itt vagy velem Te is. A hívószó, a felhívás, a felkeltés, a vasfüggönyön belül szenvedő, a nagyvilágban a szélrózsa minden irányába szerteszóródott egyre apadó Bajtársaim is mind, mind körülvesznek. Hallom a Szózatot, a szavalatot; az ünnepi beszédet együtt mondom a szóval, felcsendül a Himnusz, ezer és ezer csendőrtörök harsogja "...Balsors akit régen tép, Hozz rá vig esztendőt..." utána pedig kint dübörög a föld a kemény csendőri díszmenettel."

S odafenn a mennyei nagy őrsön hallgatja Isten zsámbolyánál, szerényen: csendőrien, a Hazáért és édes magyar Népünk közbiztonságáért megdicsőült, a betegesen vagy elfáradtan kidiült elődeink és kortársaink nagy tömeg lelke. Némán.

Ott van Illés András őrm. lelke a fiatal hősközött, és ő is hallgat.

Miért nem szólalsz meg Illés András? Úgy várunk egy reménysugarat!

Egyik csendőrnaptól a másikig repülnek az évek - mert mi az évetet ma is csendőrnappal mérjük -, a hajunk ritkul, a fejünkre hó rakódik, erőnk lanykad... csak a szívünk, csendőrszívünk dobog a régi ritmusban, mint a járórgényes, biztos lépte, és reménységünk élte, hogy ha megfogott testi erővel is, de megédzett lelki erővel portyázzuk ismét azt a megszentelt, drága magyar földet!"

Austriában Bregenzben, Salzburgban és Linzben jöttel össze kisebb csoportjaink s felidézve a régi szép emlékeket, meghitt bajtársi szellemben elbeszélgettek.

"Calgaryban egyik Bajtárs házában lélekemelő megemlékezést tartottunk: a helybéli magyar egyesületek, valamint a honvéd Bajtársak képviselőinek részvételével. Címerez magyar zászlóval, valamint Erdély címerével, piros és fehér székfűvel díszített tereben rövid műsor keretében kegyelettel adóztunk a Testület békében és háborúban eltöltött 64. esztendőjének, majd a jelenlevők szeméi előtt megelenedett az otthon élő Bajtársak szenvedésekkel teli élete, akik csak lopva élnek a régi emlékekből s olvárják, hogy kint szabadon, jobb sorsban élő Bajtársaik

mindent megtesznek a szebb és jobb jövő érdekében.

A műsor végétével a Bajtársak társasvacsorán látták vendégül a megjelenteket, akik egy kellemesen eltöltött este emlékével távoztak a késő éjjeli órákban.

Clevelandban az egyik ottani rádióállomás bemondója a következővel konferálta be a 15 perces csendőrnapi műsort:

"Kedves Hallgatóim! Az amerikai magyarság széles körében most ünneplik meg a magyar csendőrség megalakulásának 75. évfordulóját.

Ebből az alkalomból a 75 év előtt megalakult és a szülőhazánkban most uralkodó kommunista kormányzat által megszüntetett csendőrség tisztelői itt és mindenütt a nagyvilágban - ahól magyarok nagyobb számban élnek - emlékünnepeket rendeznek és ezek során a mi rádiónkon át is szólni hajtanak mindazokhoz, akik tisztelettel és megbecsüléssel gondolnak a magyar csendőrségre.

A most következő csendőrnapi műsoron imát mond - a budapesti harangok zúgása kíséretében - nagytiszteletű Kőrösi Cséza lelkipásztor, aztán dr. Körösey Zoltán volt esz. szász. tart. ünnepi beszédet, végezetül pedig vitéz Folkusházy Lajos altábornagy, a magyar csendőrség volt Felügyelője üzen a csendőröknek."

A fentieket február 19-én a clevelandi W.D.O.K. rádióállomás 1260-as hullámhosszán 2 óra 15 perckor a magyar műsor vezetője, Szappanos Ferenc mondotta.

Megszóltak a budapesti harangok, majd halkán, lélekbenmarkoló hangján kezdte meg imáját a lelkipásztor:

"Leborulunk előtted nagy Isten és hálát adunk Neked, hogy ezen a napon, a magyar csendőrség megalakulásának 75. évfordulóján is imádkozhatunk. Hozzad. Fáj ugyan a szívünk, hogy nem szabad Magyarországon tehetjük ezt és, hogy nem aktiv csendőrség, hanem csak az ellenség által felosztatot Testületnek a világon szétszórva még élő tagjai ünnepehetnek az évfordulót, de jól esik Hozzad menekülnünk, aki minden hatalmak között egyedül vagy pártfogónk és aki meg is hallgatsz bennünket. Áldassék érte a szentséges neved!

Hozzad imádkozunk Uram s elmondjuk, hogy más nemzetnek a "Hazá" sző öröm, dicsőség, szabadság, nekünk pedig siralom, megaláztatás és szolgaság. Istenünk, ne kísérts már tovább minket! Tekints le ránk szegény magyarokra is és szabad Hazánkat add vissza nekünk! Uram, imádkozunk Hozzad az igazság győzelméért... Jöjjen el a Te országod, az igazság országa a földre. Könyörgünk szegény Hazánkért, Magyarorszáért, vedd le róla a Te vasvessződet, hiszen megbűnhötte már e nép a multat s jövőndőt.

Lelkünket ne hagyj elesüggödni, ódes jó Anyánkat, a szegény Magyar Hazát, ne hagyj eltemetni. Az otthon szenvedő, elnyomott véreinknek s nekünk bájosóknak tartsd fenn a hitét a boldog jövőndőben. Adj Mőzeseket és prófétaát, hogy átvesszék a magyart a sivatagokon, a tengereken, a villámlásokon, mennydörgőseken, kishitűségen és zűgölődáson... és hogy a testi-lelki szükség idején mennyel mannaival táplálják az elesett népet és a kősziklánál keményebb szívű világi hatalmasok lebeléből is élővizet fakasszanak számára.

Uram, "Magyarok Istene", állítsd talpra Testületünket és áld meg azt, hogy a magyar csendőr újra szolgálhassa hazáját, ahol az általa is fenntartott rend legyen a Te dicsősegedre és a magyar népnek boldogságára való... Istenünk, hallgass meg minket a Krisztusért! Amen."

Ima után a harangok elhallgattak s következett a csendőrnapi beszéd:

"Magyar Testvéreim! Hetvenöt esztendeje annak, hogy a magyar törvényhozás 1881. február 14-én megalkotta a magyar csendőrség felállításáról szőlvő törvényét, majd pedig a későbbiek folyamán Horthy Miklós, Magyarország Kormányzója e napot csendőr nappá, a csendőrség ünnepnapjává tette... Ünnepeztünk... Ünneplőstünk: boldog és örömteli volt... Most pedig fájdalommal a szívünkben, de azért mégis reménykedve... emlékeztünk..."

Hetvenöt esztendeje annak, hogy az első kakastollas csendőrzárőr - szőlvőben, lelkeben a csendőr jelszóval "Hiven, Becsülettel, Vitézül" - szolgálataba lépett, hogy életével és halálával szolgálja a magyar népet és hazáját s büszkőn állíthatjuk meg, hogy magyar nemzeti életünk és társadalmunk alappillérévé és legerősebb támaszává vált s a

csendőr jelszóból vezetettve, mint a törvény öre, háládatlan és nehéz munkájával is mindenhol elismerést, megbecsülést és tisztelgetést vívott ki magának... Sohasem fogom elfelejteni azt a pillanatot, amikor itt Amerikára földjén az Alron-i -6-amerikai testvércink: által rendezett magyar vásáron megláttam a kakastollas csendőr járőrt. A szemem könnyel teltek meg s ekkor éreztem, hogy a magyar nép a csendőrséget valóban a lábába fogadta, a szívébe zárta s ott is marad mindaddig, amíg egy igaz magyar él a Földön.

Hetvenöt esztendeje annak, hogy elindult a magyar csendőrség és ezen idő alatt átviharzott csendőr Testületünk is a Hazánkat ért minden sorscsapás s a hősi halottak s a csendőri hivatás vértanúinak sűrűn emelt fejfát jelzik azt a sokszor göröngyös utat, amelyen a csendőrségnek haladnia kellett. S ezen a göröngyös uton haladva érkezünk el a magyar csendőrség legszomorúbb és legvéresebb napjához, az 1945. évi február 14-i csendőr naphoz. Ezen a napon hullott ki a Budapest védői között harcoló teljes csendőr zászlóalj utolsó emberének is kezéből a fegyver s ezen a napon esett el Hazánk fővárosa s vele az egész Ország... A Sors véletleneinek különös találkozása, a magyar és csendőr sors csodálatos és végzetzerű egybefonódása ez... Közös volt bukásuk s hisszük, rendületlenül hisszük, hogy egykor majd közös lesz a Feltámadásuk is...

Hazánk háborús összeomlása után pedig kezdetét vette a mindennél borzalmasabb vörös rémuralom, a kommunizmus... A legeslegelső intézkedések közé tartozott a magyar csendőrség eltörlése, megszüntetése. De meg mindez sem volt elegendő, még többet akartak s hamis rágalmaikkal, hazug vádakkal odaültettek bennük két, kollektíve mindnyájunkat, csendőröket a háborús bűnösök vádlottjainak a padjaira... El kellett bujniuk, el kellett bujniuk a csendőrségnek, mert magyar volt, mert izzig-vérig magyar volt, mert a legmagyarabb volt... Fájdalmunkban az egyetlen vigasztalásunk csupán az, hogy akik ezt velünk tették, azoknak szívükben-lelkükben semmi, de semmi közül nem volt a magyar néppel s meg is kell nekik bocsájtanunk, mert nem tudták, hogy mit csináltak...

Befejezésül engedjétek meg, hogy elmondjam csendőr életem legmeggrázóbb, soha el nem felejthető élményét. A Felvidék felszabadításakor Kassára felé menetel a kakastollas csendőr szakaszunk. Egyszer csak velünk szembe jön egy 55-60 év körüli férfi kerékpáron. Amikor felismert bennünket csendőröket az esti homályban, elengedve a kerékpár kormányát, karjait széttárva, mintha csak magához akart volna ölelni mindnyájunkat, szinte önkivéleti állapotban ujjongott fel a leve s tört ki belőle: "Végre itt vagytok! Kakastollasok!". Előzben kormánya félreucszott, elesett. Én ugrottam ki a sorból s segítettem neki felállni. Az öreg magyar elkapta a kezem, a szájához szorította s végeszámhatlanul esőholla-csőholla s könnyei pedig csendben patakzottak a kezemre és csak ennyit tudott mondani: "Végre itt vagytok! Végre itt vagytok!"... Hosszan tartottuk egymást átüelve és mindketten csak zokogni tudtunk.

Igy vártak akkor ott a Felvidéken... En érzem, hiszem és tudom, hogy így forrnánk össze ma is minden igaz magyarral egy mindent elpanaszoló, de minden fájdalommat mosolygássá változtató boldog zokogásban, részletöl ölelésben...

Bajtársam!... Ha majd egyszer eljön az az óra, hogy újból ott-hon lehetsz -s mint ahogy egykor az a csendőr tette ott Kassánál azzal a földrebukott öreg magyarral- hajolj le hozzá, öleld magadhoz s emeld fel te is azt az olykor-szor megalázott, meggyalázott, sárbatiport szerencsétlen Magyar Népet s ujítsd meg akkoron szívvedben a Te szent fogadalmadat, szent esküdet megújult erővel, elszántsággal, daccal és viritással s szolgáld a te Hazádat, a te Népedet, a te Magyar Népedet életteddel és haláloddal... "Hiven, Bocsülettel és Vitőzül!"

A beszéd után a Rákóczi induló hangjai mellett mondta el a **MECSKEI Vezetője** üzenetét a nagyvilágban szétosztott és Bajtársához:

"Csendőr Bajtársai! Testületünk fennállásának 75. évfordulóján, mint bajtársi közösségünk Vezetője és volt Főelügyelője, szeretettel szölköz hozzátok, a világ minden tájára szétszort csendőrökhöz!

A csendőrnapi teljesítmények, érdemek elismerésének, a csendőr hagyományok és bajtársiasság épülésének öröminnepsze. Az ezidei háromnegyedik évszázados évfordulót fenyos keretek közt ünnepeltük volna meg otthon.

Az emigráció mostoha viszonyai között nem ünnepelhetünk a

testület tekintélyének megfelelő módon. Amíg tehetetlenül, könnyeborult szemmel és fájdalommal vagyunk kénytelenek nézni Hazánk és Nemzetünk pusztulását, csak szerényen, hősi és martyr halált halt, börtönökben és internálé táborokban, vagy otthon nyomorban selymődő Bajtársainkra és Hozzátartozóinkra való szomorú emlékezéssel ünnepelhetünk. . . .

Adjunk halát az Istennek, hogy eddig megtartott védőszárnyai

alatti! A testülethez való tehetetlen hűségünk jeléül dobbanjon össze e napon minden csendőrszív egységes ütemmé és tekintésünk vissza büszke öntudattal testületünk háromnegyed évszázados becsületes munkájára. Emlékezzünk meg hálával kiváló elődeinkről, akiknek évtizedes vezetőjéts munkájára rakta le a testület hírnevének alapköveit és gyarapította dicsőségét. Ezeknek erőnye, nemes példamutató és hiontolt vére a bűverő, ami testületünket az emigrációban is összetartja és magasztos tettekre serkenti.

Ünnepi Csendőr Bajtársak! Ne feledjétek, hogy a magyar nemzet válogatott fia vagytok, akik az emigrációban is nagybecsülést vívtatok ki magotoknak. Ez az elismerés és csendőr mivoltotok további kifogástalan magartásra kötelez.

Bizva a csendőrség ősi erőnyeiben e napon képzeletben meleg kézzsorítással üdvözlöm minden Bajtársamat és kérem a Mindonható Istent, hogy adjon erőt mindnyájunknak Hazánk iránti köteleességünk teljesítéséhez, hogy hiven, becsülettel és tisztül állhassuk meg helyünket a felszabadítási munkában!

Ezenkívül a Clevelandban élő bajtársaink az idei csendőrnapot egy széleskörű bajtársi vacsora keretében ünnepelték meg február 18-án. A vacsora a Szt. István Kör dísztermében volt, hova szép számmal összejöttek bajtársaink hozzátartozóikkal együtt. Minden hölgy vendégnek egy szál szelvével kedveskedtek a rendezők. Majd az izlésesen megterített asztal mellett helyetfoglalva megkezdődött az ünnepi vacsora.

Utána rövid műsor következett. Dániel Mártila szavalta Liszt Nándor Magyar imádságát. Nagy tapsal jutalmazták a jelenlevő a magyarruhás lányka kedves szavát. Ezután dr. B. I. Örgy. tartotta meg ünnepi beszédét. Hatásvan esztelto Testületünk nagy tragédiáját s a magyarság szomorú, kálváriás sorsát. Végezetül a masnapi rádióadás teljes szövegét játszották le a hanglemezzel. Egmás után hajtották le fejüket a könnybelábadt szemű vendégek és bajtársak a bensőséges tartalmu lemez hatására.

A műsort sorsolás követte, majd pedig az egyik csendőr asszony által készített és a Bajtársi Levél javára felajánlott történet az elővezése. A kitűnő díb-torta iránt, mely az évforduló emlékének megfelelően volt díszítve (fehér alapon piros-zöld motívumok, zöld babér keretben a 75.-ös szám), olyan nagy volt az érdeklődés, hogy az árverés a várakozást messze túl haladva 32 dollár 65 centet eredményezett.

Az egybegyűlt bajtársak közösen aláírt levélben köszönték meg a MKCSBK Vezetőjének cső. napi üzenetét.

A résztvevők egy szép este emlékével elteltten csak éjjel után távoztak.

Detroitban 60-80 fő jelent meg a csendőr napon s köztük az MHEK ottani díszelnök, valamint a Szatmármegyei Egyesület elnöke, P. F. főtörm. Bajtársunk ismertette a nap történelmi jelentőségét, valamint a csendőrség háború előtti és háború alatti szolgálatát, a bolsevizmus elleni küzdelmet. Majd a díszelnök emelkedett szólásra és beszédében kiemelte, hogy a m. kir. Csendőrség volt Hazánk tartó oszlopa s a Testület tagjaihoz semmi néven nevezendő szenny nem tapadt otthon s az emigrációban is példát mutatva állják helyüket. Az említett megyei egyesület elnöke pedig annak a reményének adott kifejezést, hogy a magyar csendőrség még fontos szerepet fog betölteni felszabadult Hazánk bolső rendezésének helyreállításában.

A csendőr asszonyok teával, kávéval, süteménnyel kedveskedtek a megjelöntelemek, akik kellemes hangulatban történt barátságos beszélgetés után az esti órákban távoztak a csendőrnapi összejövetelről.

"New-Jersey államban élő csendőrök a testület alapításának 75-ik évfordulóját február 12-én ünnepelték New-Brunswick-ban.

A katolikus és református templomban tartott Istentisztelet során a lollkészek szavakból fontak babér-koszorút az emlékezés hála-érzésével.

A közös bajtársi ebédnek vendégserege számbeliségével (135) igazolta a csendőrség iránti ünneplés roconszenvét.

Horváth Sándor bajtárs üdvözölte az ünneplésre egybegyűltöket. Utána Zalántay János méltatta a csendőrnapi jelentőségét.

Az ebéd befejeztével dr. Ágh László az MHBK-nak U.S.A. területi vezetője a honvédség nevében adózott díszinté elismeréssel. Bodnár Gábor az U.S.A. magyar eserkészeteinek vezetője és Samay Ödön a polgári testület képviselője, a meggyőződés hangján emlékeztek meg a csendőrség multjáról.

A felszólalásokat igen kedves és váratlan műsor követte. Ennek keretében Eöryné-Paulk Margit, Eödry Julia zongora kíséretében az emigráció élethez simuló hazafias dalokat adott elő azzal az érzéskénteliséggel, ami egy másodgenerációs magyar nő részéről hettőlzött értéket képviselt. A két úrnő együttes szereplése feledhetetlen lelkiélményt nyújtott.

Horváth Zsuzsa melodramai előadása tündöklő volt. Pappváry Elemérné "Hiszekegy"-jét csillogó művészettel szavaltta. Könnyben ragyogó szemek és tapsorkán jutalmazta töhetségét.

Befejezésül Pittó Gyula, a legidősebb bajtárs olvasta fel az amerikai emigrációs lelki élethől fakadt költeményeit. A hazaszeretet és a faji érzés mély akkordjainak hurjait pengetve irányt mutatott. Jól eső érzések hatottak át mindenkit.

Az ünnepség alkalmával 28 dollár gyűlt össze a Bajtársi Levél támogatására.

Az ünnepséget Horváth Sándor és Földes Domokos bajtársak rendezték. Hálás köszönet a legszebb bajtársi szolgálataért mindkettőjüknek."

Torontóban február 18-án tartották meg a csendőrnapi az ottani bajtársak, valamint hozzátartozók és a csendőr barátok résztvevőivel Nagy létszámmal -146 személy-vett részt azon.

Sz.K.bajtársunk üdvözölte a megjelenteket, majd ismertette közösségünk jelenlegi helyzetét, továbbá a Testület tagjainak áldozatos helytállását. Közben hanglomezről közvetítették dr.R.B. bajtársunk két év előtti cső.napi beszédét, N.Agnus szavalatát (Hajas Istvan: Kalastolasok c.verse) valamint v.Nagy István főörm.bajtársunk Budapest ostromáról, dr.B.I.bajtársunk mult évi cső.napi beszédét és végül dr.Körössy Zoltán szős bajtársunk "Hiszekegy" szavalatát. Az ünnepi beszéd azzal fejeződött be, hogy kiemelte a szónok új tanadás viszonylatban néhány Bajtársunknak étlagon felüli tevékenységét, amellyel nemcsak saját magunknak biztosították önálló új existenciát, hanem sikeresen gyarapították a magyarság jó hírnevét.

Ezután az ottani csoportvezető helyettes: T.B. v.törm.bajtársunk szólt a megjelentekhez, hatásosan esztele a csendőr szellemiséget, amely bennünket nemcsak odahaza, hanem kint az emigrációban is összetart.

Végül pedig a legidősebb alez.bajtárs osztotta ki Központi Vezetőnk által kiadott névreszölő dícső elismeréseket, úgy az arra illetőes torontói, mint a wellandi, port colbornei, valamint a niagara fall-si csoportból résztvevő bajtársainknak.

A bajtársi vacsorát táncmulatság követte és a résztvevők a késő éjjeli órákban távoztak az igen jól sikerült összejöveteltől.

A csendőrnapi sikerét anyagialban erősen emelte K.J. örm.bajtársunk 60 dolláros adománya, valamint F.I.bajtársunk torta és sütemény ajándékozása s végeredményében a tiszta bevétel 180 dollár volt.

Sao-Paulóban február 14-én este az ottani magyar szőkház külön termében gyűltel össze Bajtársaink s emlékeztek, imádoztak a mi ődes Hazánkért, Nemzetünkért, Népünkért, Testületünkért, tisztelegtek elődeink, hőseink, mátyrjaink és különböző helyeken ma is szenvedő bajtársaink emléke előtt. Mint írják: "Szerény ünneplésünk bensőséges és megható volt. Utána még elboszélgettünk és társaságunkhoz csatlazoztak a Szőkház többi vendégei is a m.kir.csendőrség iránti nagy tisztelet- és megbecsülésből."

A fentiekben foglaltuk össze a lappéldányunk zártaig hozzánk beérkezett csendőrnapi tudósításokat. Ekes bizonyosságai azoi: annak, hogy voltunk, vagyunk és leszünk!

-o-o-o-

Azuton köszönettel nyugtázzuk az Önhozzájárulását a B. L.-re

Csőnap alkalmával nyilvánított üdvözlésekről köszönet. "Ezton köszö-
nem úgy a csendőr csoportoknak, mint egyes cső. egyénnek: a f. évi csend-
őrnep alkalmából az MKCSBK vezetőségéhez intézett számos üdvözlését. Ö-
römmel töltött el, hogy a Bajtársak mindent nagy számban vettek részt
a Testület háromnegyedévszázados fennállásának emlékünnepén, ami a tes-
tületi szellem és bajtársi összetartás főnyes bizonyította. Amig ilyen
szellem tölt el bennünket, addig a Testület világító fénnyel fog ra-
gyogni az emigráció sötét egén! A MKCSBK Vezetője."

Sz. I. Örm. bajtársunk felesége f. évi január hó 11-én Kanadában egészséges
leány-gyermelmnek adott életet. Gratulálunk a Szülőknek és jó szívvel hi-
vénjük, hogy Isten adjon mindnyájuknak jó egészséget, tartós és megelőge-
dett hosszú életet!

Lapunk előnyomtatott fejlapja ismét fogytan van s nem szeretnénk, hogy
a díszes fejlap nélkül legyen kényszerítve újból hónapokon át megjelene-
ni. Ezért már most kérjük Bajtársainkat, hogy a B.L. rendes hozzájáruláson
felül juttatásukkal segítsék elő lapunk fejlapjának időbeni kiadóni ki-
nyomtatását. Ilyen hozzájárulást a B.L.-ben külön és köszönettel nyug-
tázunk.

Nagy Sándor főtörm bajtársunk, több háborús és békébeli kitüntetés tulaj-
donosa, a baltalorándházai őrs volt parancsnoka, f. év február hó 17-én
kanadai lakásán elhunyt. Február 20-án őszinte bajtársi részvét mellett
helyezték örök nyugalomra a Calgary St. Mary temetőben. Koporsóját az ál-
tala féltve őrzött címeres magyar zászló tartarta s mellé kakastollas
tábori sapkája volt helyezve.

Elhunyt Bajtársunk 1952-ben vándorolt ki Kanadába feleségével. Állandó
szorgos munkája mellett sohasem felejtkezett meg csendőri kötelességéről,
szépen összetartó bajtársi csoportot hozott össze, amelynek a legutóbbi
évi vezetője volt. Egy hiváló bajtársal kevesebben lettünk, ki már nem
élhetne meg az általa is nagyon sóvargott hasatérést. Az Egek Ura adjon
neki békés nyugodalmat s lelkiének földi sáfárkodásával kiérdemelt örök
üdvösséget, özvegyének pedig nagy fájdalmára mielőbb gyógyító irt!

Dr. Béla Úrm. bajtársunk hűségét, elkötelezettségét, szíves Pallagi Bor Lédit,
is elszólította az Úr az élők sorából hosszú és kinos szenvedés után.
F. évi január 26-án temették el őszinte részvét mellett Páris egyik te-
metőjébe.

A cső. feleség mintaképe s férjének hűségese társa volt, míg a gyilkos tör-
vényba nem kényszerítette. A cső. zászló kihimzésére is ajánlkozott és még
beteggyáiban is olvasta a B.L.-t, melyet megörzözése után le nem tett
mindaddig, míg utolsó betűjég nem jutott.
A Mindenható adjon neki nyugalmat s férjének pedig nagy fájdalmára mi-
előbbi onyhülést s a megváltozhatatlanban való belyugvást!

Karácsonyi akciónkról az elszámolást, anyagtorlódas miatt következő szá-
munkban közöljük.

Bensőséges húsvéti ünnepeket és azoknak kellemes eltöltését kívénjük
Bajtársainknak és Olvasóinknak. A Mindenható hozza el mielőbb a magyar
Feltámadást is!

H A N D S C H R I F T - K É Z I R A T. ADRESS-CIM: B.L. SZERKESZTŐSÉG
DRIEBERGEN, Burgemeester Park 24, NEDERLAND.

DRUCKERN. Aan Heer Béla R e k t o r
PRINTED MATTER. MR. 376 Eddy Rd.
PERIODIQUE. Msr. Cleveland, S. Ohio.
DRUCKSACHE. An Herrn.

45

U.S.A.

